

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuse põhjenduseks esitab apellant kolm väidet.

1. Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 19 lõike 3 (koosmõjus Üldkohtu kodukorra artikli 51 lõikega 1) rikkumine

Üldkohus on rikkunud on Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 19 lõiget 3 (koosmõjus Üldkohtu kodukorra artikli 51 lõikega 1), kuna ta kohaldas vääralt viidatud õigusnormis sätestatud nõuet „pooli peab esindama advokaat“. Üldkohus on laiendanud advokaadi sõltumatusele esitatavaid nõudeid. Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 19 lõike 3 sõnastus ja tähendus ei põhjenda Üldkohtu antud tõlgendust. Üldkohtu tõlgendust ei toeta ka Euroopa Kohtu praktika. See tõlgendus ei olnud prognoositav ja rikub õiguskindluse põhimõtet.

2. Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 19 lõike 3 (koosmõjus Üldkohtu kodukorra artikli 51 lõikega 1) rikkumine

Vaidlustatud kohtumäärus on vastuolus Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 19 lõikega 3 (koosmõjus Üldkohtu kodukorra artikli 51 lõikega 1) ka seetõttu, et Üldkohus tugines apellandi advokaadi sõltumatuse puudumise tuvastamisel oletustele, mis ei ole seotud faktiliste asjaoludega ja jättis ilmselgelt arvesse võtmata asjaolud, mida ei ole vaidlustatud. Üldkohus tegi seega ilmselgelt kohtuasja asjaoludest väärad järeldused või lausa moonutas neid.

3. Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 47 rikkumine

Vaidlustatud kohtumäärus on vastuolus harta artikli 47 lõigetega 1 ja 2, kuna Üldkohtu poolt mõistele hageja advokaadi „sõltumatus“ antud lai tõlgendus, mis ei tulene Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 19 lõike 3 sõnastusest, tõi kaasa selle, et apellandile ei võimaldatud tõhusat õiguskaitset.

PC 10. augustil 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 30. mai 2018. aasta määruse peale kohtuasjas T-664/16: PC versus EUIPO

(Kohtuasi C-531/18 P)

(2020/C 103/06)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: PC (esindajad: advokaadid J. Lipinsky ja C. von Donat)

Teised menetlusosalised: PJ, Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO), Erdmann & Rossi GmbH

Apellandi nõuded

1. Tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 30. mai 2018. aasta määrus kohtuasjas T-664/16, nagu see on esitatud selle lahendi resolutsioonis, ja saata kohtuasi tagasi Üldkohtule uue otsuse tegemiseks;
2. Mõista menetluskulud välja Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ametilt ja menetluse astujalt.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuse põhjenduseks esitab apellant kolm väidet.

1. Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 19 lõike 3 (koosmõjus Üldkohtu kodukorra artikli 51 lõikega 1) rikkumine

Üldkohus on rikkunud on Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 19 lõiget 3 (koosmõjus Üldkohtu kodukorra artikli 51 lõikega 1), kuna ta kohaldas vääralt viidatud õigusnormis sätestatud nõuet „pooli peab esindama advokaat“. Üldkohus on laiendanud advokaadi sõltumatusele esitatavaid nõudeid. Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 19 lõike 3 sõnastus ja tähendus ei põhjenda Üldkohtu antud tõlgendust. Üldkohtu tõlgendust ei toeta ka Euroopa Kohtu praktika. See tõlgendus ei olnud prognoositav ja rikub õiguskindluse põhimõtet.

2. Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 19 lõike 3 (koosmõjus Üldkohtu kodukorra artikli 51 lõikega 1) rikkumine

Vaidlustatud kohtumäärus on vastuolus Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 19 lõikega 3 (koosmõjus Üldkohtu kodukorra artikli 51 lõikega 1) ka seetõttu, et Üldkohus tugines apellandi advokaadi sõltumatuse puudumise tuvastamisel oletustele, mis ei ole seotud faktiliste asjaoludega ja jättis ilmselgelt arvesse võtmata asjaolud, mida ei ole vaidlustatud. Üldkohus tegi seega ilmselgelt kohtuasja asjaoludest väärad järeldused või lausa moonutas neid.

3. Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 47 rikkumine

Vaidlustatud kohtumäärus on vastuolus harta artikli 47 lõigetega 1 ja 2, kuna Üldkohtu poolt mõistele hageja advokaadi „sõltumatus“ antud lai tõlgendus, mis ei tulene Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 19 lõike 3 sõnastusest, tõi kaasa selle, et apellandile ei võimaldatud tõhusat õiguskaitset.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Trgovački sud u Zagrebu (Horvaatia) 18. märtsil 2019 – EOS
Matrix d.o.o. versus Entazis d.o.o.**

(Kohtuasi C-234/19)

(2020/C 103/07)

Kohtumenetluse keel: horvaadi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Trgovački sud u Zagrebu

Põhikohtuasja pooled

Hageja: EOS Matrix d.o.o.

Kostja: Entazis d.o.o.

Euroopa Liidu Kohtul ei ole ilmselgelt pädevust vastata Trgovački sud u Zagrebu (Zagrebi kaubanduskohus, Horvaatia) esitatud küsimustele.
